

STANISŁAW DURNAŚ

Dnia 14 maja 1947 r. Okręgowa Komisja Badania Zbrodni Niemieckich w Radomiu, Ekspozytura w Busku-Zdroju, w osobie członka Komisji, sędziego i p.o. notariusza Jana Hetnarskiego, z udziałem protokolanta Mariana Budzińskiego, przesłuchała niżej wymienionego w charakterze świadka. Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania i o treści art. 107 kpk oraz o znaczeniu przysięgi sędziego odebrał od niego przysięgę na zasadzie art. 111–113 kpk, po czym świadek zeznał, co następuje:

Imię i nazwisko	Stanisław Durnaś
Wiek	56 lat
Imiona rodziców	Antoni i Marianna z d. Paluch
Miejsce zamieszkania	Chotelek Zielony, gm. Radzanów, pow. Stopnica
Zajęcie	rolnik
Wyznanie	rzymskokatolickie
Karalność	niekarany

Do połowy grudnia 1944 r. przez jakieś lat 15 byłem podsołtysem wsi Chotelek Zielony, gm. Radzanów. Wiadomo mi jest, że w czasie okupacji niemieckiej – w zimie w początku 1943 r. – przyjechali do wsi Chotelek *Sonderdiensci* z Buska i zabrali za niedostarczenie reszty w minimalnej ilości kontyngentu zbożowego: mego brata przyrodniego Adama Misztala oraz Józefa Michalskiego i Kazimierza Piekelnika, z których pierwszego osadzono w więzieniu w Pińczowie, a pozostałych dwóch osadzono w obozie w Słupi koło Pacanowa, lecz po oddaniu przez ich rodziny reszty kontyngentu zostali zwolnieni.

Następnie wiadomo mi jest, że wiosną 1944 r. Niemcy urządzili we wsi Chotelek łapankę na ludzi i wówczas zabrali i wywieźli do Niemiec na przymusowe roboty – zdaje się – osiem osób

oraz w tymże 1944 r. w jesieni Niemcy zabrali gospodarzom wsi Chotelek jednorazowo osiem sztuk bydła. Nie było wypadku, żeby w czasie okupacji Niemcy pobili kogoś we wsi Chotelek.

Zeznałem wszystko.

Odczytano.